

# Az EU szociális piacgazdaságának megerősítése: megfelelő minimálbér a munkavállalóknak valamennyi tagállamban

A Bizottság a mai napon olyan [uniós irányelvre](#) tesz javaslatot, amely méltányos minimálbért és tisztességes megélhetést hivatott biztosítani az uniós munkavállalóknak, bárhol dolgoznak is. **A megfelelő szintű minimálbér nem pusztán pozitív társadalmi hatást fejt ki, de szélesebb körű gazdasági előnyökkel is jár: csökkenti a jövedelmi egyenlőtlenségeket, segít fenntartani a belső keresletet és ösztönzőleg hat a munkavállalásra.** A méltányos minimálbér hozzájárulhat továbbá a nemek közötti bérszakadék fogyatkozásához is, hiszen jóval több nőt foglalkoztatnak minimálbérért, mint férfit. A javaslat emellett támogatja a tisztességes versenyt és ezzel védi a korrekt bért fizető munkaadókat.

A jelenlegi válság leginkább azokat az ágazatokat érintette súlyosan, ahol magasabb az alacsony keresetű munkavállalók aránya – ilyen például a takarítás, a kiskereskedelem, az egészségügy, a tartós ápolás-gondozás és a bentlakásos gondozás. A munkavállalók tisztességes életszínvonalának biztosítása és a dolgozói szegénység visszaszorítása nem csak a válság idején fontos feladat, hanem a fenntartható és inkluzív gazdasági helyreállítás szempontjából is elengedhetetlen.

Valdis **Dombrovskis**, az emberközpontú gazdaságért felelős ügyvezető alelnök az alábbiakat emelte ki: „*Fontos, hogy az alacsony bérű munkavállalók is kivehessék részüket a gazdaság helyreállítása adta lehetőségekből. A mai napon előterjesztett javaslat célja, hogy a munkavállalók tisztességesen meg tudjanak élni az EU-ban, függetlenül attól, hol dolgoznak. **A szociális partnereknek döntő szerepet kell játszaniuk a nemzeti, illetve helyi szintű béregyeztetések során.** Meg kívánjuk adni nekik a szabad bértárgyalás lehetőségét, és ahol ez nem lehetséges, kereteket biztosítunk a tagállamok számára a minimálbérek szintjének megállapításához.*”

## **Minimálbér-keretrendszer a nemzeti hatáskörök és gyakorlatok teljes körű tiszteletben tartása mellett**

A Bizottság javaslata teljes mértékben tiszteletben tartja a szubszidiaritás elvét: kijelöli a követendő minimumszabályokat, tiszteletben tartja a tagállamok hatásköreit és igazodik hozzájuk, valamint megőrzi a szociális partnerek autonómiáját és szerződési szabadságát a bérek terén. Nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy jogszabályban rögzítsék a minimálbéreket, és nem határoz meg közös minimálbérszintet sem.

Azokban az országokban, ahol elterjedtebb a kollektív tárgyalások gyakorlata, általában kisebb az alacsony bérű munkavállalók részaránya, kevésbé jelentős a béregyenlőtlenség és magasabbak a minimálbérek. A bizottsági javaslat ezért valamennyi tagállamban elő kívánja mozdítani a kollektív bértárgyalások rendszerét.

A minimálbért jogszabályban meghatározó országoknak meg kell teremteniük azokat a feltételeket, amelyek lehetővé teszik, hogy a megállapított minimálbérek szintje méltányos

legyen. Ide tartoznak például a minimálbér meghatározására szolgáló egyértelmű és stabil kritériumok, a megfelelőség értékeléséhez iránymutató referenciaértékek, valamint a minimálbérek rendszeres és időben történő aktualizálása. A szóban forgó tagállamok feladata továbbá biztosítani, hogy csak arányos módon és indokolt esetben lehessen eltérés a minimálbérek között és kerülhessen sor levonások alkalmazására, valamint hogy a szociális partnerek ténylegesen be legyenek vonva a jogszabályban rögzített bérminimum megállapításának és aktualizálásának folyamatába.

Végezetül a javaslat rendelkezik az egyes országokban megállapított garantált bérminimum jobb érvényesítéséről és nyomon követéséről. A megfelelés ellenőrzése és a hatékony végrehajtás elengedhetetlen ahhoz, hogy a munkavállalókat ténylegesen megillessen a minimálbér, és hogy a vállalkozásokat meg lehessen védeni a tisztességtelen versennyel szemben. Az irányelvjavaslat előírja, hogy a tagállamok évente jelentést tegyenek a Bizottságnak a garantált bérminimum rendszerének teljesítményéről.

## **Háttér-információk**

A mai irányelvjavaslat jogalapja az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 153. cikke (1) bekezdésének b) pontja, amely kijelöli az Unió szerepét a munkafeltételek területén. Az EUMSZ 154. cikkével összhangban a javaslat benyújtását a szociális partnerekkel folytatott kétlépcsős konzultáció előzte meg. Következő lépésben a Bizottság javaslata jóváhagyásra az Európai Parlament és a Tanács elé lesz terjesztve. Elfogadását követően az irányelv rendelkezéseit a tagállamoknak két éven belül át kell ültetniük nemzeti jogukba.